

P V I S

1 6 0 3

45.

CARMEN
 IN AMPLISSI-
 mi magnificiq; & omnibus re-
 BUS PRÆCELLENTISSI-
 mi viri, Domini LUDOLPHI SCHRA-
 DERI, LL. Doctoris, & Ordinarij in
 Academia Francofordiana
 Magistratum,

Michaele Haslobio Ber-
 LINENSI AV-
 ctore.

bu.

FRANCOFORDIÆ
 CIS VIADRVM.

ANNO M. D. LXIX.

7

CARMEI

IN AMPLISS

in magnifico & omnibus re

bus tractantibus

in ...

...

...

...

Michael Haspelt

...

...

FRANKFORDIA

...

ANNO M. D. LXXX

CARMEN IN AM-
plissimi magnificiq̃, & omni-
BUS REBUS PRÆCELLENTIS-
simi viri Domini LVDOLPHI SCHRADERI,
LL. Doctoris, & Ordinarij in Academia Fran-
cofordiana Magistratum: Estq̃ Encomia-
sticon cum voto in felix anni 69.
auspicium.

ET suus est auro decor, & præstantia gemmis,
Sed tamen hæc Virtus vincere sola potest.
At quocunq; loco viuit, quocunq; videtur
Vnica mortales in sua iura vocat.
Cultoresq; beat titulis, & honoribus ornat,
Tristis ab illius munere nemo fuit.
Sæpius absentes etiam miratur amicos,
Et fuit in dignos officiosus amor.
Te quoq; respexit Virtus, cum nuper abesses,
Ac tibi Magnifici nomina clara dedit.
At licet arguto celebreris carmine Vatum,
Ingenij cultrix est Elegia tui.
Sit mea virtutis laudatrix Musa, nec olim
Sit pudor Heroum condere facta ducum.
Dum loquor à dextra plaudens Elegia fauebat,
Incipit & Vates nominis esse tui.

A 2

Et

Et canit vt Pallas primis tibi fauerit annis,
Cum decus afflauit pectoris omne sui.
Tunc vbi suspexit iuuenem Philyræus Elister,
Nominis & faulrix Itala terra fuit.
Albis & aspexit mores animumq; docentis,
Ocia quâ Musis Leucoris ora facit.
Indè canit Viadri syluas & tecta secutum,
Consilijs magnos sæpe leuare duces.
Non secus ac Ithacus sapiens, Nestorq; disertus,
Mellea quos fandi gloria tollit humo.
Quanta sub exili lucefcit corpore virtus
Facunda decorans nobilitate genus?
Vos reliqui (dicit Dea) vos ignoscite fassæ,
Quid, precor, hunc vnum quo superetis, erit?
Odera nimirum vidisti sæpe loquentem,
Diceris & fluuio leta fuisse tuo.
Quando foues illum fando qui præterit omnes
Ceu viridem rorem Laurus odora maris.
Et per opes crescit multis sudoribus auctas,
Iusticiæ monstrans consilijsq; vias.
Musicus idcirco porrexit frena senatus
Rektor vt eximie laudis honore foret.
Hic tua se certis monstrat prudentia signis,
Floreat hæc studijs vt Schola leta suis.
Iusticiæ quoniam præses Legumq; videris,
Vatis & ingenio carminibusq; faues.

Sic

Sic referens Elegia tuos celebrabat honores,
Doctus at excipiens omnia Phœbus ait.
Ut peregrinator varias qui currit ad vrbes
Pluribus obiectum se videt esse malis:
Donec ad optatæ patriæ loca grata reuersus
Possit in optata carpere leta domo.
Sic quoq; mortales onerant quicunq; labores
Multa domi passos tristia, multa foris.
Hoc etiam varias ærumnas sensimus anno,
Non expers oneris possit abire locus.
Ecce quot ingemuit quantis Ecclesia damnis,
Dum sperata nequit Manibus esse quies.
Inuidus at quondam tumultatis parcere sœuit,
Liuor & est dictus non tolerasse moram.
At noua (Quis nescit?) passim commenta seruntur,
Floreat vt verum debuit esse modus.
Bella sed & nostris iam nunc caluere sub oris,
Incutit & varios extera turba metus.
Pestis & eripuit multos & fudit inermes,
Nunc quoq; non inter prælia finis adest.
Et sentit priuata domus satis vna laborum,
Tristia dum secum quælibet hora vehit.
O vtinam sperata quies Germana reuisat
Oppida, (quod letor) dum nouus annus adest.
Meta Viatori ceu cum monstratur anhelò
Gaudia sub læto pectore leta fouet.

A 3

Sic

Sic erit. (Hæc orat Phæbus) ventura recludo.
Candidior lapsò proximus annus erit.
Sit bonus & felix: ego quod de pectore toto
Comprecò optatis Teutonis ora tuis.
His ita finitis Pietas hæc dicere cæpit
Æthereæ Pietas dulcis alumna domus.
Teutonicis etenim studijs rebusq; fauebat,
His niueos tota mente precata dies.
Sit benè (dicebat) patriæ: sit Marchia felix,
Quærat & in cunis concelebretq; Deum.
Spiritus huic adsit Patris, Natiq; voluntas,
Ac sonet in nostro gloria sancta solo.
Pax animos etiam liget, & concordia iungat
Austria siue tuos seu quoq; Saxo tuos.
Clauiger in viuis maneat Dux, sceptriger Heros,
Viuat, & ô placidæ tempora pacis amet.
Laus crescat cultusq; Dei, cætusq; supersit
Qui colat exhibiti dogmata sacra D E I.
Quotquot & (hæc orat Pietas) cœlestia spectant,
Vtiliter præsens omnibus annus eat.
Pestis atrox bellumq; cadat quod nititur armis,
Peste quod aspectum durius esse fuit.
Te quoq; (sic Pietas) curet Leodolphe voluntas
Cœlica, te faciant & tua Fata senem.
Et tibi contingant summæ virtutis honores,
Et tibi magnarum copia fiat opum.

Quando

Quando bonis animi nihil addi possit, & exte
Iam tua sub varijs laus celebrata locis.
Hæc ita, quæ cernis, Pietas **SCHRADERE** canebat
Dum geris eximij Rector honoris onus.
Hic vbi vitiferos spectat celer Odera colles,
Et viget Aonidum Iustitiæq; nitor.
Quod precor, Haslobij Musam (quod feceris) audi,
Quam libet hinc illinc nomina laudis alas.
Nam, tibi cum præstò sit vbiq; futura vel vni,
Iustitiæ vigilans esse ministra cupit.
Cumq; tibi Phœnix possis renouare iuuentam,
Officij testem fer precor esse tui:
Quæ nomen venerata tuum, mirata vigorem
Pectoris, ex animo te Leodolphe colit.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Jf 4600

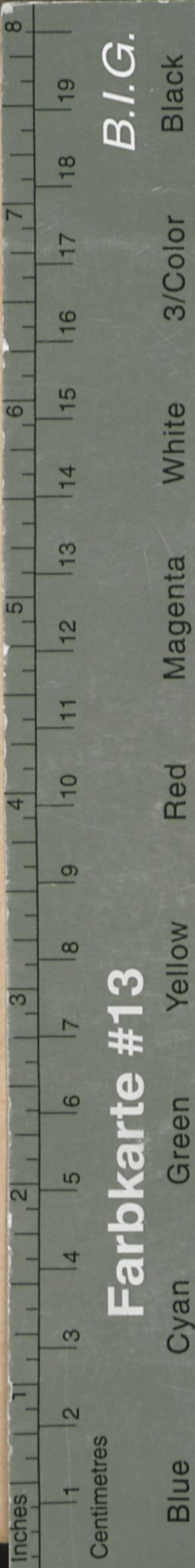
ULB Halle 3
003 299 04X

sb.

1077

B.I.G.

Farbkarte #13

XLVII

45.

ARMEN
AMPLISSI

nificiꝰ & omnibus re
RÆCELLENTISSI.
mini LV DOLPHI SCHRA-
LL. Doctoris, & Ordinarij in
cademia Francofordiana
Magistratum,

aele Haslobio Ber
INENSI AV.
ctore.

bw.

ANCOFORDIÆ
CIS VIADRVM.

NO M. D. LXIX.

97